

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת יעל ייטב

מורד אבו גאמע
ע"י ב"כ עו"ד יהודה שוקרון

המערער

נגד

מנהל מס ערך מוסף באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד נג'מי – חאיק מסעד

המשיב

פסק דין

מבוא

1. בקשה לסילוק הערעור על הסף, מהטעם שהוגש בחלוף הזמן להגשתו.
2. הערעור בתיק זה הוגש על שלוש החלטות שנתן המשיב (להלן - "המנהל"), על פי חוק מס ערך מוסף, התשל"ה - 1975 (להלן - "חוק מס ערך מוסף"):
הראשונה, החלטה לדחות בקשה להארכת מועד להגשת השגה על שומת עסקאות; השנייה, החלטה לפסול את ספריו של המערער; השלישית, החלטה להשית על המערער קנס בשל אי ניהול ספרים.
3. בהודעת הערעור הכחיש המערער את הטענה שלפיה קיבל לידי הודעת שומה עוד ביום 19.2.2019, וטען כי לראשונה נודע לו אודותיה ביום 2.2.2020, בעקבות עיקולים שהוטלו לשם גביית החוב. בשל כך הגיש למנהל השגה רק ביום 13.2.2020. בואר בכתב הערעור כי הואיל והיו למערער חובות מס במערכי מס שונים, לא ידע כי העיקול הוטל בעטייה של שומת העסקאות, שכן חרף הוראות חוק מס ערך מוסף לא נמסרה לו הודעה על השומה. אשר לחריגה מהמועדים הקבועים בדין להגשת ערעור, טען המערער כי אמנם חלף פרק זמן ממושך מאז שניתנה החלטת המנהל הדוחה את בקשתו להארכת מועד, ועד להגשת הערעור על אותה החלטה, ואולם מדובר בשנה שבה חוו כולם את מגפת הקורונה במלוא עוצמתה, והמערער, המתגורר בישוב שהיה אדום כמעט בכל התקופה, שהה בשנה האחרונה פעמים רבות בבידוד. אשר לספריו טען המערער כי ספריו ופנקסיו נוהלו כדין, וכי לא מדובר בסטייה מהותית מההוראות, בשעה שקיים תחליף הולם העונה על מטרות ההוראות בדבר ניהול ספרים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 21-05-60904 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

4. המנהל טען מנגד, **בכתב התשובה** שהגיש, כי המחוקק קבע מסגרת מועדים ברורה לתקיפת החלטותיו, וכי לא הוצג בענייננו טעם מיוחד המצדיק הארכת מועדים, מלבד הטענה הכללית בדבר תקופת הקורונה שדינה להידחות. המנהל פירט כי אף שלא הועלתה בערעור טענה לגופה של השומה, על מנת לפרוס בפני בית המשפט תמונה מלאה, הובהר כי השומה נערכה לפי צריכת מים וסבון בעסקו של המערער, כפי שהוסבר לו בדיון שנערך בנוכחותו ביום 27.7.2019, על פי תחשיב דומה לזה שעליו חתם המערער בהליך שומה שהתקיים כשנתיים קודם לכן. **המנהל הוסיף והדגיש בכתב התשובה כי :**

החלטותיו בדבר שומת העסקאות, פסילת הספרים והטלת הקנס, **הומצאו למערער עוד ביום 8.12.2019**, כפי שניתן ללמוד מחתימתו של המערער על אישור מסירה שנשלח אליו בדואר רשום; במהלך התקופה שבין מתן ההחלטות לבין המועד שבו הוגשה בקשתו של המערער להארכת מועד להגשת השגה, **הגיע המערער מספר פעמים למשרדי המנהל**, בבקשות להקלה בעיקולים שהוטלו עליו, ובניסיון להגיע להסדר שומתי; וכן **כי הערעור על דחיית הבקשה להארכת מועד** הוגש לבית המשפט **כשנה וחצי** לאחר שהומצאה למערער החלטת המנהל בדבר דחיית בקשתו להארכת מועד להגשת השגה.

5. **אקדים ואציין כי לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי שיש לקבל את בקשתו של המנהל ולדחות את הערעור על הסף, הן בשל האיחור הרב בפניה לבית המשפט, שלא ניתן לו הצדק סביר, הן בשל סיכויים נמוכים לכאורה לקבלת הערעור.**

העובדות וההליכים הרלוונטיים בפני המנהל

6. המערער בעל עסק לשטיפת רכבים, רשום כ"עוסק" על פי חוק מס ערך מוסף. 7. ביום 12.8.2019 הוצאה למערער **שומת עסקאות** בסך 196,401 ₪ בגין התקופה שבין יולי 2015 לבין אפריל 2019. בד בבד ניתנה החלטתו של המנהל על פסילת הספרים, והוטל קנס בגין אי ניהולם כדון, על פי סעיף 95 בחוק מס ערך מוסף. לבקשתו של המנהל לסילוק הערעור על הסף (להלן - "**הבקשה לסילוק על הסף**"), צורף אישור מסירה בדואר רשום מיום 8.12.2019, של שלוש ההחלטות שניתנו בענייניו של המערער: השומה, פסילת הספרים והקנס, הנחזה כחתום על ידי המערער.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

8. על פי המפורט בבקשה לסילוק על הסף, התייצב המערער במשרדי המנהל מספר פעמים, וביקש לבחון את ממצאי השומה ולהסיר את העיקולים שהוטלו לשם גביית חוב המס.
- מר ארז אביטבול, מנהל תחום ביקורת חשבונות במע"מ באר-שבע (להלן: "אביטבול") הצהיר בתצהיר התומך בבקשה לסילוק על הסף, כי מספר שבועות לאחר הוצאת השומה הופיע המערער במשרדו, ונפגש עמו ועם הממונה האזורי על מנת להגיע לפשרה בתיק. באותה פגישה הוסבר למערער שעליו להגיש השגה. ביום 19.11.2019, הופיע המערער במשרדו של אביטבול פעם נוספת, על מנת לבחון את ממצאי השומה ואז הוסבר לו, פעם נוספת, שעליו להגיש השגה בהתאם לסעיף 82 בחוק מס ערך מוסף.
- במזכר שנשלח אל המערער ביום 19.11.2019, אשר צורף לתצהירו של אביטבול, נכתב כדלקמן:
- "היום בשעה 11:45, הופיע במשרדי מר מורד אבו ג'אמע על מנת לבחון את הממצאים בשומה שנערכה לו. הוסבר למורד כי בשל היותי מעורב בתיק, אינני יכול לדון בתיק, ועליו להגיש השגה כנדרש בחוק בהתאם לסעיף 82. מורד המשיך ושאל איך אני יכול לעזור לו ללא השגה, שכן איננו מעוניין בהגשתה".
- (במזכר הוצע למערער הסדר, בכפוף לאישורו של המנהל, וזאת לאחר שתוגש בקשה מסודרת ומנומקת במטרה לסיים את ההליכים. צוין במזכר כי הוסבר למערער כי העיקולים יבוטלו לאחר שיבצע את הסדר החוב. עוד צוין במזכר כי המערער השיב שיגיע למחרת פעם נוספת על מנת לבצע הסדר).
9. בבקשה לסילוק על הסף פורט כי ביום 2.2.2020 הגיע המערער פעם נוספת למשרדי המנהל, עם בן דודו, וביקש לבחון את ענייניו. לשאלה מדוע טרם הגיש השגה, השיב כי הודעת השומה לא הגיעה לידי. לאחר שעומת עם עובדת ביקורו הקודם במשרדי המנהל, אישר זאת, וטען כי מייצגו יעץ לו לא להגיש השגה, עד שלא יקבל מכתב המפרט את הודעת השומה, אף שמכתב זה הומצא לידו כבר ביום 8.12.2019.
- בתצהירו הצהיר אביטבול, כי בתקופה שלאחר הוצאת השומה, הגיע המערער מספר פעמים לניסים מזרד, מנהל מחלקת האכיפה במע"מ באר-שבע, במטרה לבטל עיקולים שהוטלו על נכסיו ועל חשבונות הבנק העסקיים שלו מכוח השומה.
- במזכר שצורף לתצהיר, מיום 2.2.2020 המופנה אל המערער, כתב אביטבול כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 "היום בשעה 11:30 הופיע במשרדי מר מורד אבו ג'אמע יחד עם בן דודו על מנת
2 לבחון את האפשרויות שלו בתיק הביקורת שהוצא לו בשנה שעברה. מורד נשאל
3 מדוע לא הגיש השגה כנדרש ממנו... והשיב כי הודעת השומה לא הגיעה אליו.
4 הוסבר לו כי בעבר הוא כבר פנה אלי בבקשה להפחית מסכום השומה... היה מודע
5 לכך שהוצאה שומה וגם הופיע מספר פעמים אצל ניסים מזרד במטרה לבטל
6 עיקולים... תגובתו של מורד הייתה שאכן היה מודע לשומה, ברם המייצג שלו
7 מחמיד פיאד אמר לו לא לעשות כלום עד שלא יגיע אליו מכתב מסודר המפרט את
8 הודעות השומה. הוסבר לו שאין זו התנהלות תקינה ומדובר לכל הפחות בעצימת
9 עיניים שלו שכן ידע על הודעת השומה שהוצאה לו, ידע על כך שישנם עיקולים
10 וידע אף על הקנסות, ברם בחר שלא להתייחס ולא להגיש השגה... הוסבר לו כי
11 הוא יכול לכתוב מכתב המפרט את נסיבותיו ונושא קבלת ההשגה באיחור ייבחן
12 בהמשך על ידי הממונה".
- 13 10. ביום 13.2.2020 התקבלה במשרדי המנהל בקשתו של המערער, אשר הוגשה
14 באמצעות עו"ד ל' שוקרון, להארכת המועד להגשת השגה. בבקשה צוין שמדובר
15 בהשגה פורמלית, ללא נימוקים, שכן השומה התקבלה אצל המערער רק ביום
16 2.2.2020. כדי לאפשר לבא כוחו של המערער לעיין בתיק הביקורת, התבקשה ארכה
17 בת 30 ימים להגשת השגה. בסעיף 6 נכתב בהדגשה כי "יחד עם כתב השגה זה,
18 הח"מ יפנה למשרדכם לצורך עיון בתיק הביקורת".
- 19 11. בתצהירו הצהיר אביטבול כי ביום 17.2.2020 הופיע במשרדו מייצגו של המערער,
20 מר מחמיד פיאד, וטען כי המערער ידע על השומה שהוצאה לו ופנה אליו לראשונה
21 בחודש נובמבר 2019.
- 22 במזכר מיום 17.2.2020 שצירף אביטבול לתצהירו, המופנה למערער, צוין כי במהלך
23 השיחה נשאל מחמיד מדוע לא הגיש השגה במועד, וטען כי המערער היה –
24 "מגיע אליו אחת לשבועיים לערך, ומשוחח אתו על התיק, ברם מחמיד הבין כי אין
25 עניין להגיש השגה בתיק בשל הראיות הנמצאות בו, ובשל התנהגותו של העוסק".
26 עוד צוין במזכר כי מחמיד הציע סכום בלתי הגיוני לסיום המחלוקת בפשרה, ומאחר
27 שמדובר בחלוף למעלה מחצי שנה מיום עריכת השומה נשללה ההצעה על הסף.
- 28 12. ביום 18.2.2020, יום לאחר קיום הדיון עם המייצג, שלח המנהל למערער את
29 ההחלטה נושא הערעור, ובגדרה דחה את הבקשה להארכת מועד להגשת נימוקי
30 השגה, מהטעם שלא שוכנע כי מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה כה גדולה
31 מהמועדים הקבועים בחוק מס ערך מוסף להגשת השגה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 21-05-60904 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 בהחלטה אשר כותרתה: "תגובה לבקשת ארכה להגשת השגה", שהיא כאמור
2 ההחלטה נושא הערעור, פורטו ההליכים בתיק, לרבות קבלת אישור מסירה של
3 המכתב שנשלח בדואר רשום והתקבל בידי המערער.
4 צוין כי במהלך התקופה הוטלו עיקולים על הנכסים ועל חשבונות הבנק העסקיים
5 וכי המערער טען לכל אורך התקופה כי קשה לו לעבוד ללא חשבון בנק וביקש
6 להתחשב בו.
7 בסעיף 7 בהחלטה נכתב "תכליתם של כללי הפרוצדורה הינה קביעת כללים
8 מסודרים ושוויוניים עבור כלל העוסקים הרשומים כחוק, יצירת יעילות בדיונים,
9 שוויון עבור העוסקים וחסכון בעלויות. חריגה מכללי הפרוצדורה מהווה היא
10 פגיעה בתכליתם כפי שהובאו הם לעיל, במיוחד, נוכח העובדה כי העוסק במתכוון
11 התעלם מכללים אלו".
12 בשל כך, נקבע שאין מקום לאשר אורכה נוכח החריגה הגדולה מהמועדים שנקבעו
13 בחוק. יחד עם זאת, הוסיף המנהל כי "במידה והעוסק ימציא למשרדנו ערבות
14 בנקאית בגובה השומה, תישקל הארכת המועד בשנית".

הבקשה לסילוק על הסף

15
16 13. בבקשה לסילוק על הסף, טען המנהל כי החלטתו מיום 18.2.2020 בדבר דחיית
17 הבקשה להארכת המועד, התקבלה אצל המערער ביום 20.2.2020, בעוד שהערעור
18 הוגש רק במאי 2021, בחלוף כשנה וחצי ממועד המצאת ההחלטה, ועל כן יש לסלק
19 את הערעור על הסף.
20 נטען כי בכתב הערעור לא פורטו טענות כלשהן לגופו של עניין, אלא טענות באשר
21 להארכת המועד להגשת השגה. הודגש כי המחוקק קבע מועדים ברורים
22 שבמסגרתם ניתן לתקוף את החלטות המנהל, וגם כאשר מדובר בהחלטה שאינה
23 החלטה בהשגה, לא רשאי המערער לעשות דין לעצמו. בית המשפט הופנה לכך שגם
24 באיחורים קלים בהרבה, דחה בית המשפט בקשות להארכת מועד להגשת ערעורים.
25 המנהל הדגיש כי פניות חוזרות ונשנות למשרדו אינן מצדיקות התעלמות מהמועדים
26 הקבועים בדין, ואין בהן כדי להביא לדחיית המועד להגשת השגה וערעור, בהתאם
27 לקבוע בדין.
28 14. אשר לערעור על פסילת הספרים, נטען כי בהתאם לסעיף 95 בחוק מס ערך מוסף,
29 רשאי המערער לערער על החלטת המנהל בדבר הטלת הקנס תוך 30 ימים, ובהינתן
30 שההודעה הומצאה ביום 8.12.2019, חלף המועד להגשת הערעור זה מכבר. אמנם
31 בהתאם לסעיף 95(ה) ניתן לערער על ההחלטה יחד עם הערעור לפי סעיף 83, ואולם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 מדובר בניסיון להחיות את ההשגה לצורך הארכת המועד. בית המשפט התבקש
2 שלא לאפשר למערער להיכנס בשערי כשנה וחצי לאחר שקיבל לידי את החלטות
3 המנהל.
4 15. המנהל הוסיף כי המערער לא הציג טעם מיוחד להארכת המועד, מלבד הטענה
5 הכללית בדבר תקופת הקורונה, ואולם מעבר לכך שלא צורפו אסמכתאות התומכות
6 בטענותיו, לא הייתה כל מניעה ליצור קשר עם מייצגו בשיחת טלפון פשוטה לשם
7 הגשת הערעור, ואכן, בסופו של יום הוגש הערעור בתוך תקופת הקורונה.
8 לטענת המנהל, בהעדר נימוקים מיוחדים המצדיקים הארכת מועד, ובחלוף פרק זמן
9 כה ממושך של כשנה וחצי, דין הערעור להידחות על הסף.
10 16. בתגובתו לבקשה לסילוק על הסף, טען המערער כי הבקשה להארכת מועד להגשת
11 השגה, שהוגשה למנהל ביום 13.2.2020, הוגשה במועד, מאחר שהודעת השומה
12 נמסרה למערער רק ביום 27.1.2020, כפי שעולה מנספח 1 לבקשה לסילוק התובענה
13 על הסף.
14 נטען כי בניגוד למקרים שנדונו בהלכה הפסוקה והוזכרו על ידי המנהל בבקשתו,
15 שבהם היו האיחורים והשיהוי בהגשת ערעורים בעטיים של הנישומים, הוגשה
16 הבקשה להארכת המועד בענייננו בחלוף 17 ימים בלבד מקבלת הודעת השומה.
17 נטען שאין מקום להתייחס לתקופת הקורונה כעניין של מה בכך, במיוחד לתחילת
18 התקופה, שכן תקופת הקורונה אופיינה בחוסר וודאות ובבהלה גדולה.
19 המערער טען כי הסיכויים לקבלת הערעור טובים, ועל כן יש לדחות את הבקשה.
20 **דיון והכרעה**
21 17. סילוק תובענה (או ערעור) על הסף הינו סעד קיצוני, השמור למקרים חריגים ויוצאי
22 דופן, וזאת כדי לא לפגוע בזכות הגישה לערכאות אשר הוכרה במשפטינו כזכות
23 יסוד. כפי שציין בית המשפט העליון לאחרונה (כב' השופט ע' גרוסקופף, בהסכמת
24 כב' השופטים נ' סולברג וד' מינץ, ברע"א 1099/21 הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ נ'
25 אקסטרה ייזום ופיתוח בע"מ (מיום 17.11.2021) (להלן - "פרשת הרמטיק") -
26 " בית המשפט רשאי בכל עת להורות על סילוקה על הסף של תביעה, כולה או
27 מקצתה, מכוח תקנה 41 לתקנות החדשות (בעבר, סמכות זו הייתה מצויה
28 בתקנות 100-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984). תועלתה של
29 הסמכות האמורה בכך שהיא מאפשרת לסנן תביעות סרק ובכך לחסוך בזמן
30 שיפוטי ובהוצאות עבור הצדדים, ובפרט עבור הנתבע...

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 עם זאת, סילוק על הסף הוא סעד קיצוני המביא למחיקה או לדחייה
2 של תובענה טרם התבררה לגופה, ומשליך הוא על זכות הגישה
3 לערכאות. על כן, סעד כאמור שמור למקרים מיוחדים ויוצאי דופן
4 שבהם ברור כי גם אם יוכחו מלוא הטענות בכתב התביעה, אין אפשרות,
5 ולו קלושה, כי התובע יוכל לקבל את הסעד המבוקש על ידו"
6 18. תקנה 41 בתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018 (להלן - "תקנות סדר הדין
7 האזרחי החדשות"), אשר נדונה בפרשת הרמטיק, חלה בענייננו, מכוח תקנה 10
8 בתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור), התשל"ו - 1976 (להלן -
9 "תקנות הערעור"), ולפיכך מסורה לבית המשפט הסמכות להורות על דחיית הערעור
10 על הסף.
11 19. תקנה 2(א) בתקנות הערעור, קובעת, לאחר תיקונה בתקנות מס ערך מוסף ומס
12 קניה (סדרי הדין בערעור)(תיקון), התשפ"א - 2021 (מיום 22.7.2021) (להלן -
13 "תיקון התקנות"), כי ערעור לבית המשפט יוגש בתוך 60 ימים מהיום שבו הומצאה
14 למערער החלטת המנהל.
15 20. תקנה 8 בתקנות הערעור קובעת -
16 "רשאי בית המשפט, אם ניתנה לו סיבה מספקת לכך, להאריך את
17 המועדים להגשת ערעור או תשובה לפי תקנות אלה".
18 21. הארכת המועד להגשת ערעור אינה נעשית אפוא באופן אוטומטי, אלא נדרשת
19 "סיבה מספקת" לשם כך. דרישת ה"סיבה מספקת" הינה לכאורה דרישה "קלה
20 יותר" מדרישת קיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו", ואולם גם דרישתה של
21 'סיבה מספקת' מחייבת קיומה של הצדקה למתן ארכה. קביעתם של מועדים
22 להגשת ערעור, בחוק או בתקנות, נועדה לתחום בזמן את זכות הגישה לערכאות,
23 והסמכת בית המשפט להאריך את המועד, תוך התנייתה בקיומה של "סיבה
24 מספקת", מאפשרת עריכת איזון נאות בין זכות הגישה לערכאות, לבין השיקולים
25 שבשלם נקצב מלכתחילה פרק זמן מוגבל להגשת ערעור, כגון אינטרס הסופיות
26 וההסתמכות, השמירה על האינטרס הציבורי בגביית המס, וכן הצבת כללים שווים
27 להתדיינות לכלל העוסקים או הנישומים.
28 זאת ועוד. תקנות סדר הדין האזרחי החדשות משקפות דרישה להקפדה גבוהה יותר
29 על עמידה בדרישות סדרי הדין, מהדרישה שהייתה בעבר, נוכח שאיפתן ליצור איזון
30 בין האינטרס של התובע לבין האינטרס הציבורי ב"קיומו של דיון משפטי צודק,
31 מהיר ויעיל" תוך "חיסכון במשאבי זמן ועלויות" כאמור בתקנה 5 בתקנות סדר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 הדין החדשות, ועל כן נראה כי לאחר התקנתן תהיה ידו של בית המשפט "קפוצה"
2 יותר בבקשות למתן ארכה ובפרשנותה של ה"סיבה המספקת" להארכת מועד.
3 22. שיקולים אלו אומצו גם בהקשרם של דיני המס, אף כי לצד זכות הגישה לערכאות,
4 הודגשה בהלכה הפסוקה גם החשיבות הרבה בגביית מס אמת, שיקול שיש להביאו
5 בחשבון בהכרעה בבקשה להארכת מועד במסגרת שיקולי סיכויי הערעור. מנגד עמדו
6 בתי המשפט בהקשר של ערעורי המס גם על הצורך בוודאות בענייניה הכספיים של
7 המדינה. כפי שציין בית המשפט העליון בע"א 3602/07 **נציבות מס הכנסה ומס**
8 **רכוש נ' דניאל שחר**, פ"ד נו (2) 297, 328-
9 **אכן, הצורך ביסוד של ודאות בניהול ענייניה הכספיים של רשות הציבור הוא**
10 **כה דומיננטי, עד שהמחוקק – ולא רק בישראל – מצא לנכון, לעתים, להפקיע**
11 **חטיבות דין שלמות בנושאי מיסוי מתחומו של המשפט הפרטי ולספחן –**
12 **למצער בחלקן – אל המשפט הציבורי. תופעה תדירה היא בתחום המיסוי,**
13 **שהחוק קובע הסדר שלם ומקיף להשגות, לעררים ולערעורים, ומוסיף הוא**
14 **וקובע הסדרים מיוחדים לתביעות שתוגשנה ואשר עניינן השבת כספים**
15 **ששולמו לרשות. הסדרים אלה סגורים הם לעתים מזומנות ממרבית צדדיהם –**
16 **לרבות בקביעת לוחות זמנים להשגות לעררים, לערעורים ולתביעות השבה... כליאתם של הליכים אלה במסגרת סטטוטורית פורמאלית אנגב קביעת לוחות**
17 **זמנים ברורים עשויה להבטיח מידה ראויה של ודאות לניהול המשק הכספי**
18 **של רשויות הציבור ולמעט מגורם חוסר הוודאות העשוי לפגום בתכנון פעילויות**
19 **שהרשות אמורה לבצע בגדרי תפקידיה".**
20
21 23. ההקפדה במועדים בענייני המסים מושפעת גם מכך שבעקבות הגשת ערעור מעוכב
22 מועד תשלום המס, או נדחה, עד תום בירורו של הערעור (ראו למשל סעיף 91 בחוק
23 מס ערך מוסף), ועל כן יש בקציבת המועדים להגשת ערעור כדי להבטיח גביה יעילה
24 של המס. השיקולים שישקול אפוא בית-המשפט בגדרו של האיזון הנאות הנדרש
25 בין כלל השיקולים, יהיו, בין היתר, לצד זכות הגישה לערכאות והצורך בהבטחת
26 מס אמת, גם את: הטעמים לאיחור בפתיחת ההליך; משך האיחור; וסיכויי
27 ההצלחה.
28 24. עוד לפני התקנת תקנות סדר הדין האזרחי החדשות, עמדו בתי המשפט על הצורך
29 בהקפדה על המועדים בערעורי מסים, וקיבלו בקשות לסילוק על הסף גם כאשר
30 דובר באיחור בהגשת ערעור שהיה קצר מהאיחור בענייננו. (ראו למשל:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 ע"מ 5354-06-12 טריניטי מערכות מחשוב בע"מ נ' מס ערך מוסף תל אביב (מיום
2 30.1.2013), שם סולק על הסף ערעור שהוגש בחלוף כחודשיים לאחר המועד להגשת
3 ערעור. כב' השופט א' אורנשטיין קבע כי-
4 "שעה שנקבעו מועדים להגשת הליכים, והמבקש לא עמד בהם, ואף לא נתן
5 טעם ענייני לכך, לא כל שכן, לא טרח להגיש בקשה להארכת מועד, קצרה ידי
6 להושיע. במיוחד נכון הדבר, שעה שעסקינן באחור של כחודשיים ימים".
7 ע"מ 7766-03-16 עזרא אילן הניה נ' מנהל מס ערך מוסף תל אביב (מיום
8 28.11.2016) בו דנה כב' השופטת י' סרוסי באיחור בן כשלושה וחצי חודשים בהגשת
9 הערעור, וקבעה כי-
10 "כנגד הזכות החוקתית השמורה לבעל דין לקבל את יומו בבית המשפט,
11 עומדת חובתו הבסיסית, הן כלפי בית המשפט והן כלפי בעלי הדין האחרים,
12 לקבל על עצמו את עולו של בית המשפט, החלטותיו, ואת סדרי הדין
13 שבלעדיהם לא ניתן לקיים הליך שיפוטי תקין. לא ניתן להרשות לבעל דין
14 לנהוג בסדרי הדין כאוות נפשו תוך ניצול ההליך השיפוטי ואחר כך עדיין
15 לצפות כי ההליך השיפוטי יעמוד לימינו וינתן לו יומו בבית משפט"
16 ע"מ 17030-09-17 מובייל מקס טכנולוגיות בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף פתח
17 תקווה (מיום 16.5.2018), שם עסק כב' השופט ה' קירש באיחור בן 14 חודשים
18 בהגשת הערעור, וקבע כי בהעדר סיבה מספקת לאיחור, אין מקום להארכת המועד
19 על פי תקנה 8 בתקנות הערעור. בית המשפט אף הפנה לאיחור בהגשת השגה למשיב
20 באותו עניין, וציין כי עובדה זו מלמדת על כך ש-
21 "המערערת לא הקפידה לממש את זכויותיה הדיוניות במועד והאחריות לתוצאות
22 הדבר מונחת לפתחה".
23 אף צוין כי נראה כי קיים סיכוי בלתי מבוטל לכך שהערעור היה נדחה;
24 וי"ע 62832-02-20 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (מיום 30.6.2020),
25 שבו דנה כב' השופטת א' ויינשטיין באיחור בן למעלה משבעה וחצי חודשים, וקבעה
26 כי יש לסלק את הערר על הסף, מהטעם שלא ניתן "נימוק מיוחד, כדרישת הדין, לצורך
27 הארכת המועד להגשת הערר". (באותו עניין אף צוין חשש לשימוש לרעה בהליכים
28 משפטיים מתוך מטרה "למשוך את הזמן" ולדחות ככל האפשר את מועד תשלום המס);
29 ע"מ 10280-08-20 חאג' יחיא נ' פקיד שומה נתניה (מיום 16.3.2021), שבו דן כב'
30 השופט ש' בורשטיין באיחור בן כ- 8 חודשים, וקבע כי יש לדחות את הערעור על
31 הסף, הן מהטעם של האיחור הממושך בהגשתו, שלא ניתן לו כל הצדק סביר, הן
32 לאור סיכוייו הלכאוריים הנמוכים של הערעור.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 21-05-60904 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

25. בענייננו ניתנה כאמור החלטת המנהל נושא הערעור, הדוחה בקשה להארכת מועד להגשת השגה, ביום 18.2.2020. אין בין הצדדים מחלוקת על כך שההחלטה הומצאה למערער ביום 20.2.2020, המערער לא הכחיש מועד זה ולא טען למועד חלופי. הערעור על החלטה זו, אשר הוגש רק ביום 30.5.2021, הוגש אפוא כשנה וחצי לאחר מועד ההמצאה, ולא בתוך פרק הזמן של 60 ימים המוקצב להגשת ערעור.
26. חרף האיחור הרב בהגשת הערעור, לא הוגשה לבית המשפט בקשה להארכת מועד להגשת הערעור, וממילא אף לא צורף לבקשה תצהיר התומך בטענות העובדתיות שנטענו בגדרו של הערעור. די בכך כדי לקבל את הבקשה לסילוק על הסף ולהורות על דחיית הערעור.
27. מעבר לדרוש אציין כי על יסוד הנטען בבקשה לסילוק על הסף, בתגובה, ובכתבי הטענות, לא מתקיימים בענייננו הטעמים המצדיקים הארכת מועד להגשת הערעור.
28. הטעם היחיד שהעלה המערער בתגובתו לאיחור הרב בהגשת הערעור היה כאמור מגפת הקורונה. הטענה בעניין זה נטענה בכלליות ובלאקוניות, ולא הצביעה על נסיבות אישיות ספציפיות הייחודיות למערער, אשר מנעו מבעדו להגיש את הערעור במועד. הטענות הכלליות לא נסמכו באסמכתאות כלשהן המעידות על בעיה אישית של המערער. הטענות הכלליות בדבר מגפת הקורונה יפות היו, לכל היותר, בתקופת החירום או הסגר שבתחילת המגיפה, ואולם אין בהן כדי להצדיק איחור כה ממושך בן כשנה וחצי ממועד ההמצאה ועד הגשת ערעור. במועד הגשת הערעור עדיין הייתה קיימת מגפת הקורונה, והיא קיימת עד עצם היום הזה, ולא היה בכך כדי למנוע את הגשת הערעור במועד הגשתו. וגם לפני מועד זה הוגשו ערעורים לבית המשפט כדבר שבשגרה, ולכל הפחות הוגשו בקשות להארכת מועד. המערער היה מיוצג עוד לפני שניתנה ההחלטה נושא הערעור, הן על ידי עורך דינו הנוכחי, והן על ידי מייצג אחר, שהגיע למשרדי המנהל וקיים דיון, ועל כן לא הייתה כל מניעה מלפנות לבית המשפט, ולו בבקשה להארכת מועד, אילו הייתה אכן הצדקה לכך.
29. מעבר לכך שלא ניתנה בבקשה סיבה מספקת המצדיקה איחור כה רב בהגשת הערעור, המערער לא התייחס בערעור שהגיש או בתגובתו לבקשה לסילוק על הסף לסיכויי הערעור, ובוודאי שלא התייחס לשומה גופא. בשלב זה טרם הוגשו ראיות כלשהן, ואולם על סמך טענות הצדדים, ניתן להעריך, בזהירות הראויה, כי סיכויי הערעור קלושים. מעבר לכך שהמנהל הציג רשימה של אסמכתאות למועד המצאת ההחלטות בפועל, בין היתר באישור מסירה החתום לכאורה על ידי המערער, ולדיונים שהתקיימו לאחר מכן במשרדו של המנהל, גרסתו של המנהל נתמכת גם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 60904-05-21 אבו גאמע נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 בסתירה שנפלה בגרסתו של המערער באשר למועד שבו נודע לו על השומה. בתחילה
2 טען, הן בבקשה להארכת מועד להגשת השגה, והן בכתב הערעור, כי רק ביום
3 2.2.2020 נודע לו על החלטות המנהל. לאחר הגשת הבקשה לסילוק על הסף, ונוכח
4 האסמכתאות שצורפו לה, שינה המערער את טעמיו, ובתגובתו לבקשה לסילוק על
5 הסף וטען שהודעת השומה נמסרה לו ביום 27.1.2020, כפי שעולה מנספח 1 לבקשה
6 לסילוק על הסף. עצם הסתירה בגרסתו של המערער תומכת בעמדת המנהל בדבר
7 מועד ההמצאה של החלטותיו. מעבר לסתירה זו, המערער לא התייחס בתגובתו
8 לאישור המסירה שהציג המנהל, החתום לכאורה על ידו, ולמזכרים אשר תיעדו
9 לכאורה פניות אישיות שלו למנהל במהלך תקופה ממושכת, המעידות על ידיעה
10 בדבר השומה. הרושם המתקבל הוא כי גם בהליכים בפני המנהל לא הקפיד המערער
11 לכאורה על המועדים הקבועים לבירור טענותיו. הערעור והתגובה לבקשה לסילוק
12 על הסף, אינם מצביעים על סיכויים טובים לכאורה לקבלת הערעור, ובהעדר
13 התייחסות כלשהי לשומה גופה, לא ניתן להסיק כי הארכת המועד חיונית לשם
14 גביית מס אמת.

סיכום

15
16 30. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי שיש לקבל את בקשתו של המנהל, ולהורות על
17 סילוק הערעור על הסף, הן בשל העדר הצדקה לאיחור הרב בהגשת הערעור (ובהעדר
18 טעמים להארכת מועד להגשתו), הן בשל סיכויים נמוכים לכאורה לקבלת הערעור.
19 31. אשר על כן אני מורה על דחיית הערעור.
20 32. המערער ישלם למנהל את הוצאותיו בגין הליך שה בסכום כולל של 15,000 ₪. ככל
21 שהסכום לא ישולם במועד הוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין עד יום התשלום.
22

23 ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ב, 02 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.
24

יעל ייטב, שופטת

25
26